

Mälestusi.

Keset tekkinud kaost käib aeg omasoodu ja see nädal on pühadenädal. Ma ei ole usuasjades eriti pädev ja seetõttu ei kirjuta ma Suure Reede või esimese püha tähtsusest, vaid kirjutan teile ühest pühadega seotud juhtumist.

Lugu juhtus ammu, see on veel eelmise vabariigi ajal. Teatavasti ma siis veel ei olnud ilmavalgust näinud, kuid kuulsin seda ühel Eesti Raadio koolitusel, sest olin tol ajal mikrofoniga leiba teenimas. Kes lektor oli, ei mäleta, keegi vanema põlvkonna raadiotehnikatest. Tehnika oli selle loo sündimisel veel algeline ja nii oli Lihavõtte pühade jumalateenistusel, vist Toomkirikus, kaks mikrofoni all kirikus ja üks rõdul helitehnikute päralt. Kohal olid prominendid ja valitsuse liikmed, ülekanne läks ringhäälingusse. Kui õpetaja kuulutas välja „Palugem!“ valitses kirikus surmavaikus. Siis aga kostis mulksuv heli, kostis „Terviseks!“ ja neelatus. Järgnes vaikne soovitus „Võta hammusta peale ka! „ ning loo lõpetas krõmpsuv heli, vist hapukurgi hammustamine. Mis edasi juhtus on teadmata.

Eks kui asi untsu läheb, siis ta sinna ka läheb. Aeg areneb ja juba tehakse video teel ka jumala teenistusi. Isegi Rooma paavst pidas jutluse inimtühja väljaku ees. Me kohaneme olukorraga ja kes ei kohane, heidetakse julmalt ajaloo prügikasti. Mängureeglid on karmid ja ümbervaatamisele ei kuulu.

Vaatamata kõigele, tunneme rõõmu ka väikestest rõõmukillukestest ja andestagu mulle usklikud inimesed, on saabuvad pühad mulle ikkagi munapühad. See on juba lapsepõlvest nii jäänud ja eks ta lastele kõige rohkem rõõmu valmistab. Milleks asja keerulisemaks ajada, igaühel meist on õigus omale arvamusele ja polegi oluline, kellel õigus on.

Pidage vastu koroonatõule ja hoidke oma lähedasi. Kuid küllalt te teate neid paljukorratud reegleid juba isegi.

Vastupidavat tervist ja ilusat kevadet! Häid pühi!